

ШКОЛСКИ

година 2, број 8 Основна школа „Жарко Зрењанин“

мај 2018.

У ОВОМ БРОЈУ ПРОЧИТАЈТЕ:

Правила понашања	3	Мушмула	18-19
Био једном један лаф	4-5	Рачунарски кутак	20-21
Столица Мица	6	Професионална оријентација	22
Мајка	7	Читалићи 2018	23-24
Било је доста	8		
Мој друг Видан	9		
Да сам ја наставник	10		
Ко у чуда верује, чуда ствара	11		
Млади предузетници	12-13		
Изазови које не треба прихватити	14-15		
Мој хоби	16		
Музичке стране	17		

ШКОЛСКИ

Лист ученика и наставника основне школе „Жарко Зрењанин” Апатин
Број 8, мај 2018. године

Уредници: Снежана Панковић, Вера Пинћир и Милена Војновић

Сарадници: Ранко Перић, Милорад Баста, Биљана Јањевић

Техничка подршка: Биљана Поповић

Електронска пошта: casopispinokio@gmail.com

На насловној страни: Реализација пројекта „Предузетништво у школама”

Пано ученика IV 6

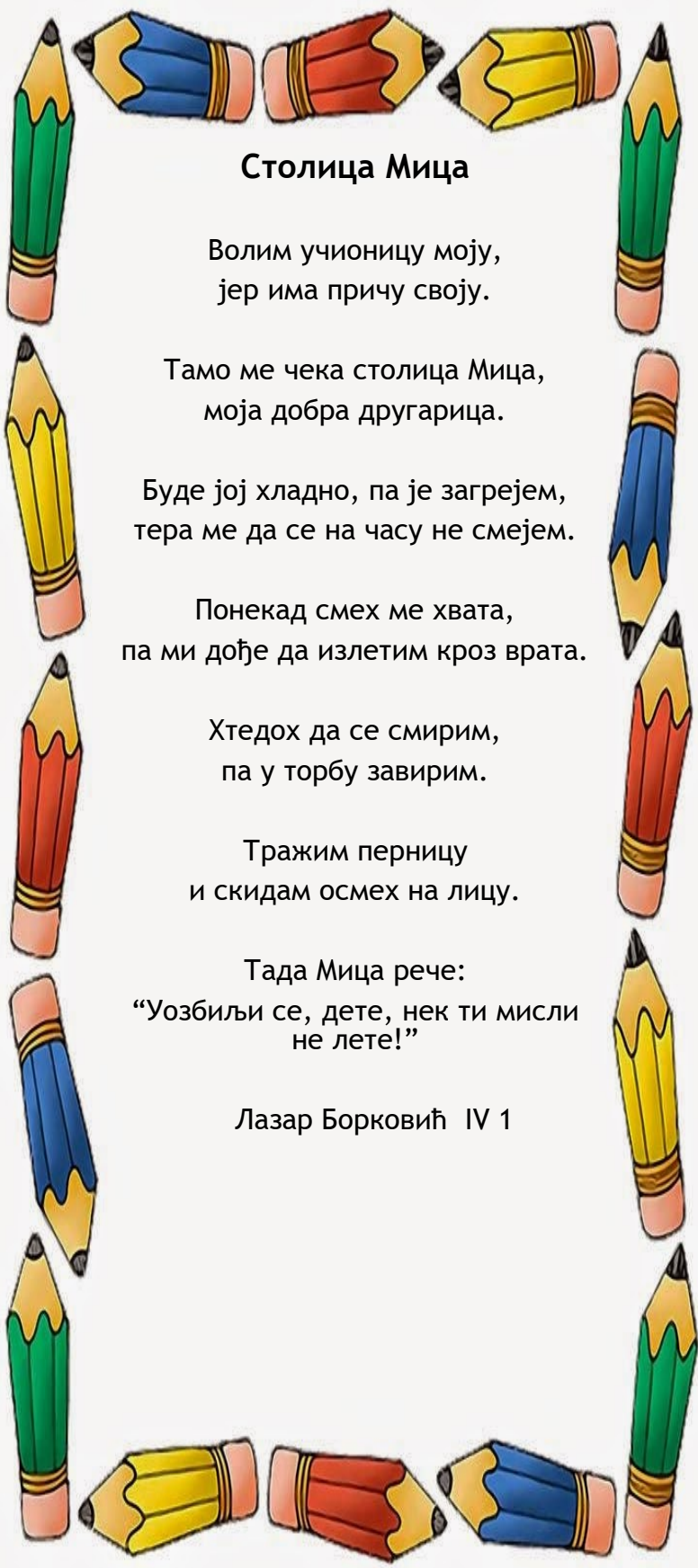
"Био једном један лаф"

У уторак, 30. јануара 2018. године, у библиотеци ОШ „Жарко Зрењанин“ уз присуство ученика, наставника, библиотекара и других гостију, отворена је изложба под називом „Био једном један лаф“ посвећена Душку Радовићу, значајном српском песнику, писцу, новинару, афористичару и ТВ уреднику. Изложбу је приредила Библиотека града Београда, а реализује се уз подршку Министарства културе и информисања. Изложбу су отвориле ауторке Владислава Ивковић Марковић и Виолета Ђорђевић, а дизајн потписује Снежана Рајковић.

Изложбу чини 30 плаката на којима су забележени најважнији тренуци у животу и стваралаштву Душка Радовића. Посетиоци су били у прилици да виде како је изгледало његово детињство у Нишу и Суботици, долазак у Београд и почетак рада у Пионирским новинама, уређивање програма за децу Радио Београда и култна драма Капетан Џон Пиплфокс. Публика је могла да види и како је изгледало уређивање програма на ТВ Београд - серије "На слово на слово" и "Лаку ноћ децо", ТВ серија "Женски разговори", али и рад на часопису Полетарац, као и уређивање емисије „Београде, добро јутро“ на Студију Б. Овом изложбом је представљен свеукупан књижевни опус Душка Радовића (1922-1984) и за децу и за одрасле, наглашене су најзначајније песме и збирке које су биле прекретница у стваралаштву за децу, наведени су аутопоетички изводи из његових интервјуа и чувени афоризми.

Столица Мица

Волим учионицу моју,
јер има причу своју.

Тамо ме чека столица Мица,
моја добра другарица.

Буде јој хладно, па је загрејем,
тера ме да се на часу не смејем.

Понекад смех ме хвата,
па ми дође да излетим кроз врата.

Хтедох да се смирим,
па у торбу завирим.

Тражим перницу
и скидам осмех на лицу.

Тада Мица рече:
“Уозбиљи се, дете, нек ти мисли
не лете!”

Лазар Борковић IV 1

Мајка

Ко је ова дивна ружа
која ме чува, пази и воли?

Имам много питања, али једно знам:
то је моја мајка, која ме греје у срцу,
и души.

Увек је уз мене у добру и у злу.

Сваки тренутак уз мајку прија
јер је она срцу најмилија.

Зато, мајко, срећан ти 8. март.

Ти си ми једина, то знај.

Хеј, природо, што у мени бујаш,
и што срећу са мном делиш,

ти си подарила живот мени,
а ја ти захваљујем од свег срца, па до неба,
па до земље и надаље, до планета.

8. март је посвећен теби
јер си најбоља мајка мени.

Тијана Губа VIII 2

Било је доста

Доста је било да само зима
Нову годину има.
Доста је било школе и књиге
и због оцена велике бриге!
Доста је било за ручак
шаргарепе и спанаћа зеленог.
За ручак хоћемо само
слатког, шареног брега леденог!
Доста је било
да сестра скаче ми по глави.
Нека јој мама роди брата
па нека њега гњави!
Доста је било супе, салате,
и татине мале плате.
Доста је било облака и кише.
И ове песме доста је више!

Василије Тривановић V 1

Мој друг Видан

Мој друг Видан
За мене је битан.
У исти разред идемо
И лепо се слажемо.

Видан је духовит и смешан,
У свему у школи успешан.
Увек нас причама забавља,
Јер другарство на прво место ставља.

Још стих о њему надовезујем:
фудбал нас добро повезује,
али једино што му не признајем ја
је то што за Партизан навија!

Урош Мандић V 1

Да сам ја наставник

Није лако данас бити наставник. Није лако данас бити ни ђак. Моји родитељи кажу да је у њихово време било пуно лепше. Знало се ко је ко. Кажу, знао се и ред. Увек је било несташних и помало неваспитаних ђака. Али данас као да су сви полудели.

Ја бих волео да сам наставник, али не у ово модерно доба. Волео бих да сам радио када и професор Коста Вујић. Можда бисмо радили у истој школи. Ја бих био наставник историје. Трудио бих се да ме ђаци заволе. Држао бих занимљиве часове. Причао бих деци занимљивости. Био бих и мало строг. Учити се мора! Некада бих некоме опростио ако нешто не зна.

Највише ме муче неваљали ђаци. Шта бих радио са њима? Причалице и несташна деца би седела у магарећој клупи. Тако би знали да су због свог понашања прави магарци! Неки би клечали на кукурузу. То мора да боли. Некима бих дао километарске домаће задатке. Имао бих и један прут, за специјалне прилике. Али, пошто бих био добар наставник, никад га не бих користио. Водио бих ђаке на излете. У природи се најбоље учи.

Све сам то лепо смислио, али ја сам још увек само ђак. Треба још много да се иде у школу док се не постане наставник. Једино што могу сада да урадим је да учим и будем добар и нормалан дечак. Наставницима могу да помогнем тако што им нећу сметати да раде свој посао.

Борис Табороши V 4

Ко у чуда верује, чуда ствара

На овом свету ништа није савршено. Свакоме нешто недостаје, и свако о нечему машта. Притом, многи људи мисле да је потребно чудо да би се неке жеље оствариле.

Чуда су могућа, али онда када сам човек има и негује особине које ће му у остварењу чуда помоћи.

Често се сусрећемо са ситуацијама у којима губимо самопоуздање и вољу за оним што радимо. Од малена родитељи треба да нас уче да сами стварамо своју срећу. Треба да нас уче и да су ходање по води и летење на облацима немогући, јер су нереални.

Да би се десило чудо, треба имати циљ, а од пресудног значаја су воља, жеља и мотивација. Што их је више, циљ нам је ближи.

Свако има другачији циљ. Неко у спорту, неко у школовању, а неко га уопште нема. Људима без циља треба да поклонимо пажњу и време, и помогнемо да га открију.

Мој циљ је спортски. Тренирам одбојку пет година и заиста желим да успем и да дођем до репрезентације. Многи људи из мог окружења верују у моје квалитете и вештину играња, и подржавају ме. А ја никада не одустајем.

Важно је бити свестан и да је пут до циља пун потешкоћа. Биће љубоморних људи, који ће нам желети зло. Биће тешких пораза и лаких победа. Али, треба научити да се носимо са поразом и не хвалимо победом. Највећи и најтежи пораз је одустајање, а најлепша победа је успех.

Када видимо да неко има циљ, треба да му помогнемо да створи своје чудо и да никада не одустане.

Милица Медар VIII 4

МЛАДИ ПРЕДУЗЕТНИЦИ

„Предузетништво у школама“ је пројекат Министарства просвете, науке и технолошког развоја и Фондације Универекспорт. У овом пројекту учествује 40 школа са територије Војводине и Београда, а наша школа једна је од њих.

Развој нашег предузетништва почео је у марту ове године. Наставнице хемије и биологије Винка Деак и Јелена Тадић су нас упознале са циљем пројекта и начином рада. Једном недељно у кабинету хемије су се састајали ученици шестог, седмог и осмог разреда. У почетку смо се упознавали са планом пројекта, правили промотивне плакате и дизајнирали летке. Нестрпљиво смо чекали да распакујемо пристигле материјале. Било је ту флашица са мирисним уљима и кутијица са разним бојама, али и неких опасних хемикалија које смо радознало посматрали. У току прављења сапуна добијали смо много нових идеја које смо имали прилике да реализујемо. Уживали смо у опуштеној али радној атмосфери, у дружењу и смеху и учењу на један потпуно нов начин.

Најнеизвесније је било ишчекивање резултата првих изливених сапуна - да ли су успели или не. Најзанимљивији тренутак нашег пројекта је било паковање првог сапуна уникатном амбалажом коју смо сами осмислили и направили.

МЛАДИ ПРЕДУЗЕТНИЦИ

Производи су 100% природни, не загађују природну средину, не угрожавају здравље људи и продају се по приступачним ценама.

Пројекат се наставља и следеће године, када ћемо припремати нова мирисна изненађења. Наше активности можете пратити на Facebook страници „Млади предузетници Апатин”:

<https://www.facebook.com/Mladi-Preduzetnici-Apatin-1582729545145081/>

Јелена Башић, Тијана Грубјешић, Милица Мутић и Стефан Дражић VII 5

IZAZOVI KOJE NE TREBA PRIHVATITI

(challenge = izazov)

Internet je preplavljen bizarnim onlajn izazovima, popularno "challenge", koji pozivaju na demonstriranje vrlo opasnih radnji od kojih neke mogu biti smrtonosne. Samo u toku prošle i početkom ove godine pojavio se niz različitih izazova koji nisu zaobišli ni tinejdžere u Srbiji. Podsećamo na neke od najčešćih u nadi da će ih tinejdžeri prepoznati i ignorisati. Ono što karakteriše sve izazove jeste doza tajanstvenosti, mističnosti, nagovaranje mladih da budu deo cele priče i da "o tome niko ništa neće znati". U želji da budu drugačiji i posebni, mladi ovo rado prihvataju nemajući predstavu kakve bi posledice po zdravlje i život ove "igrice" mogle da ostave. Reč je o manipulacijama velikih razmera koje imaju elemente moderne sekte.

"Blue Whale Challenge" (Plavi kit) - jedan od izazova koji je prihvatio veliki broj mladih u svetu. Izazov poziva na povređivanje pa i samoubistvo, a karakteriše ga i urezivanje simbola u kožu oštrim predmetom, najčešće žiletom.

"Tide Pod Challenge" (Prašak za veš) - iako sama pomisao na gutanje kesica sa tečnim praškom za veš izaziva nevericu, veliki broj mladih je, u želji da pokaže hrabrost i pređe lične granice, probao ovaj izazov.

"48 Hours Challenge" (Izazov 48 sati) - vrlo opasan izazov kojim se deca navode da odlaze od svojih kuća na 48 sati. Za to vreme roditelji preživljavaju dramu, a drugari koji su upoznati sa bekstvom, ne smeju da otkriju tajnu.

"Cinnamon Challenge" (Cimet izazov) - ovaj izazov podrazumeva gutanje cimeta u prahu, a izazov se ogleda u tome da dođe do blokade vazduha. Nažalost, ovaj izazov može lako dovesti do gušenja.

"Choking Game" (Igra davljenja) - izuzetno bizaran izazov u kojem dečaci i devojčice jedni drugima obustavljaju dotok vazduha stezanjem za vrat. Ovo namerno zaustavljanje disanja brzo može dovesti do smrti.

U Srbiji su se nedavno pojavile informacije da se u osnovnim školama organizuju izazovi gutanja brašna, kafe i drugih praškastih namirnica, što bi takođe moglo dovesti do kobnih situacija. U Novom Sadu je zabeležen slučaj prenošenja predmeta sa tačke A na tačku B koje je žrtve dovodilo u stanje straha od ucene, nemoći i očaja.

- Sigurni smo da veliki broj dece i mladih nije svestan opasnosti koje sa sobom nose izazovi koji se šire internetom. To nisu načini da se pokaže hrabrost, izdržljivost, ni uloga u društvu. Kao organizacija koja se bavi bezbednošću dece, pozivamo mlade da ne prihvataju ovakve izazove i da izaberu druge stvari kojima mogu da se istaknu u društvu. Internet ne mora biti mesto na kojem se odvijaju ružne stvari i zloupotrebe. Naprotiv, internet može biti korisno mesto za učenje, komunikaciju i razonodu, ukoliko koristimo dobre i proverene sadržaje, poručili su iz Fondacije Tijana Jurić.

Ukoliko vas neko primorava da se putem izazova dokazujete, prijavite ovaj problem:

- roditeljima
- razrednom starešini
- školskom psihologu
- Fondacija Tijana Jurić 063 / 74-22-138

Odbacite "challenge" - ne rizikujte život!

Fondacija Tijana Jurić

Autor teksta:

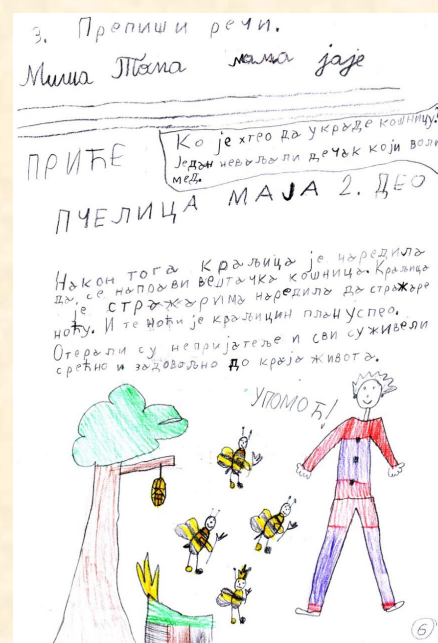
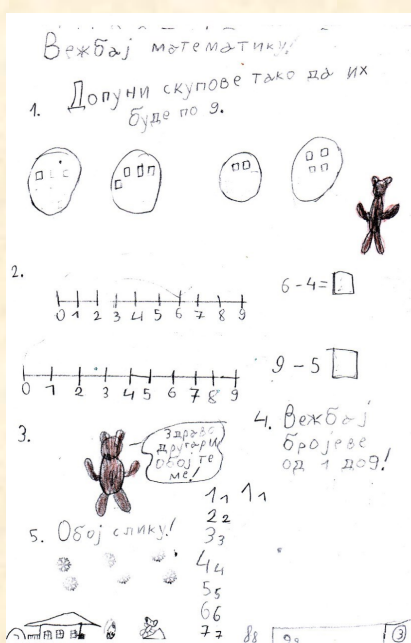
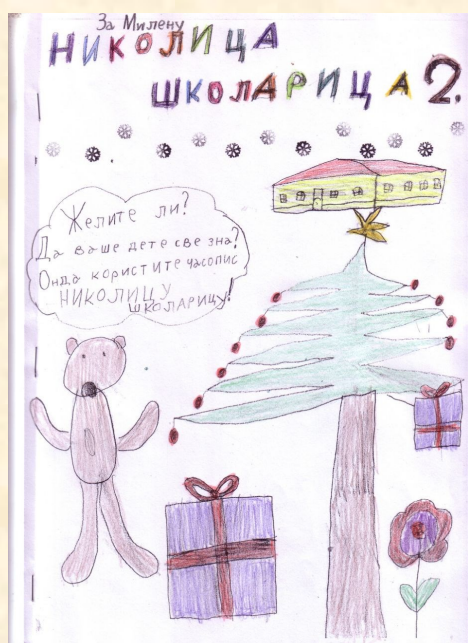
Bojana Latinović, savetnik za odnose sa javnošću

Fondacija Tijana Jurić

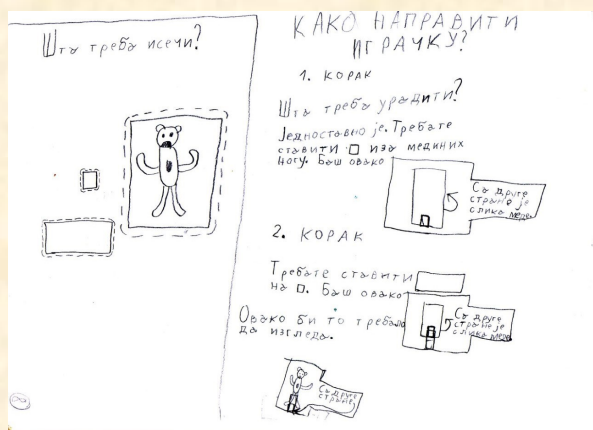
www.tijana.rs

МОЈ ХОБИ

Хтео сам да направим вежбанку коју бих поделио на поклон својим друговима и тако је настао мој лист. Назвао сам га „Николица школарица”. Излази једном месечно. На осам страна осмислио сам задатке из српског језика и математике.

Тренутно читам серију дечјих књига Џеронимо Стилтон о мишу који ради као новинар и уредник „Мишјих новости”. Волим да учим. Омиљени школски предмети су ми математика и енглески језик. Често слушам музику са радија. Бавим се и оригамијем и израдом разних предмета од папира. Играм шах и бавим се јахањем. Највећа жеља ми је да тренирам фудбал.

МУЗИЧКЕ СТРАНЕ

ТАМБУРИН

У данашњем издању листа „Школски” дотаћи ћемо се дечјих ритмичких музичких инструмената и то једног специфичнијег, за који се може рећи да је спој мембрана и плоча. Верује се да је потекао са Блиског или Средњег Истока. Познавали су га Асирци и Египћани, али се током Старог века раширио по Медитерану, те је и данас заступљен у фолклору Шпаније, Италије и Балкана. У Србији се врло често користи на свадбама и побољшава атмосферу.

У нашој земљи одомаћен назив за овај инструмент је ДАИРЕ, али је у свету познат под именом ТАМБУРИН (eng. tambourine). Тамбурин (итал. бубњић) је начињен од коже (или пластике) која је развучена (као опна) на округли дрвени (данас и пластични) рам пречника 28-33 цм, и са уграђеним металним тањирима у прорезе у раму - по два на истој основици који при удару о рам или опну звецкају. Тамбурин је тако комбинација опнозвучне и металозвучне удараљке.

По одређеном правилу, тамбурин се држи левом руком за оквир док се десном руком удара у мембрану или о оквир или комбиновано и тако инструмент одаје звук. Звук се производи прстима, дланом, зглобом шаке, а у игри и лактом и коленом. Посебан специфичан звук се добија потресањем и тада свирамо „тремоло“.

Свирањем на тамбурину врло лако и брзо ћемо схватити и научити да свирамо наглашене и ненаглашене делове такта и тиме ћемо боље схватити ритам и темпо. Једна од варијанти тамбурина је и тамбурин без опне.

Колико занимљиво може бити свирање на тамбурину погледајте на овом линку:

<https://www.youtube.com/watch?v=hU86eNvmRTA>

Припремио:

Милорад Баста, Културни центар

МУШМУЛА

Касна јесен је право време за потрагу за мушмулама. То је једна ретка врста воћа која се може понегде пронаћи на пијаци или у старим запуштеним баштама и двориштима (на пример у Апатину се гајила појединачно по баштама у околини старе пумпе на Кучки). Најближи сродници мушмуле јесу јапанска јабучица (у Приморју је зову још и неспула), јабука, крушка, глог и дуња. Мушмула је обично велики разгранати жбун или ниже дрво из породице ружа са крупним издуженим листовима и појединачним великим белим цветовима који се отварају касно у пролеће. Плод мушмуле је сличан распуклој јабучици или малој крушки смеђе боје пречника 3-5 cm и јавља се у касну јесен, обично у новембру.

Оно што је карактеристично за мушмулу је да се она не једе одмах већ се сачека да плод смрзне, након чега он постаје изнутра мек и кашаст. У овој мекој унутрашњости или пулпи се налази пуно шећера, витамина, влакана, гвожђа који су корисни као лек код малокрвности, крварења, слабости, умора али и против камена у бубрегу и поремећаја месечног циклуса. У случају да сте убрали или набавили још незреле (тврде) плодове потребно је оставити их неко време да почну да труле, након чега постају веома укусни. Мушмуле се једу тако што се плод пресече уздужно и кашиком покупи мекана унутрашњост (пулпа) или се са доњег, благо суженог дела плода пажљиво огули кора и онда се меким стиском проширеног дела истисне пулпа. И поред тога што пулпа мушмуле нема леп изглед (подсећа на месо трулих здробљених јабука а неки људи кажу да личи на блато), већина људи се слаже да је укус веома добар и подсећа помало на зашећерене јабуке. У пулпи се налази обично 5 коштица које се не једу.

Од мушмула се могу правити пекмез, мармелада, компот, ликери и ракије, а сирови плодови се понегде једу са циметом или са свежим сиром. Попут многих посластица и мушмуле не треба јести у превеликим количинама јер могу изазвати стомачне тегобе или мучнину. Препоручена дневна доза за одраслу особу је око 400 грама, а деца треба да је једу још умереније.

Постојбина мушмуле су топле и суве шуме југозападне Азије, нарочито у околини Каспијског и Црног мора. Претпоставља се да је мушмула уведена у културу пре око 3000 година а нарочито је била популарна у време Римљана и током Средњег века као ретка, зимска посластица. У Србију је унета одавно. На пијацама се среће ретко и релативно је скупо воће (килограм кошта и до 200 динара). Многе наше дивље врсте сродне мушмули као што су дивље крушке и трњине (којих има много по пашњацима између Апатина и Свилојева и око Курјачице и Пригревачке шуме) су важан извор хране током зиме за дивље животиње, као што су бројне врсте птица, глодара па и дивље свиње, срне и јазавце. Као и код мушмуле и плод трњине и дивље крушке је у почетку горак и мање-више тврд али после првих мразева постаје слadak и јестив. Уколико волите птице певачице и ситне животиње активне зими и желите да их посматрате можете у дворишту или испред куће посадити мушмулу, глог или трњину па ћете целе их зиме моћи посматрати како се госте а можда остане и за вас понеки плод.

ЗАШТО ЈЕ ДОБРО „УЧИТИ“ ПРОГРАМИРАЊЕ

Програмирање није само писање рачунарских програма. Програмирање је решавање проблема, отклањање грешака и развијање логичког размишљања. То подразумева „развој стратегија за решавање проблема који се могу односити и на непрограмерска подручја“. Због тога се може рећи да програмирање мења и сам начин размишљања.

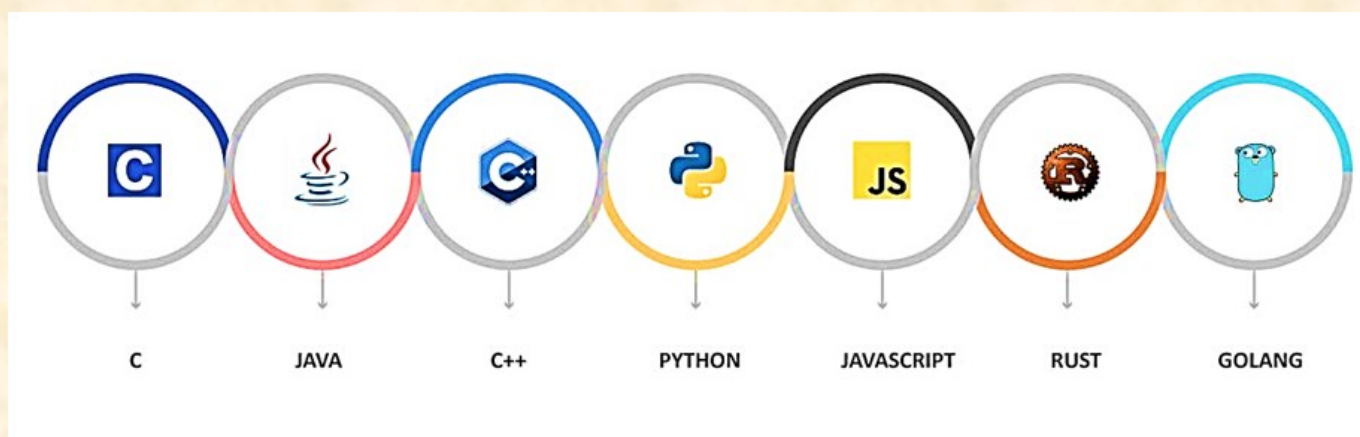

Још једна од важнијих ствари којој вас програмирање учи јесте прецизност и дисциплина. Након што завршите оно што сте планирали са вашим кодом, програм ће радити или неће. Једноставно је, трећег нема.

РАЧУНАРСКИ КУТАК

Програмирање је специфично и по томе да све што научите можете применити истог трена, а једино ограничење су само ваша машта и знање. Да бисте кренули с програмирањем није вам потребно много ствари, најважније је да имате вољу и стрпљење. У почетку неке ствари буду конфузне, али постепено долазе на своје место.

Који год програмски језик одаберете за почетак учења, прво што ћете научити и развијати је вештина решавање проблема (problem solving). Писање кода, **debugging** (отклањање грешака) и оптимизација написаног кода су елементарни кораци при решавању одређених задатака или креирања неке апликације или програма.

Одличан начин за стицање знања из програмирања су и онлајн курсеви. Курсеви су се до сада истакли као најпопуларнији због низа предности које носе у односу на традиционално учење. Погодни су јер добијате факултетско знање од најбољих светских професора и предавача, али самостално градите свој програм и одређујете темпо учења. Већина курсева је доступна бесплатно, а уколико се одлучимо да платимо стицање сертификата, то може чинити леп додатак нашем профилу. Важна одлика курсева је добра структурираност. Најчешће су подељени по недељама, а градиво у оквиру сваке недеље на мање целине састављене од видео снимака, текста и тестова провере наученог.

С обзиром на присутност информатике у свакодневном животу, и с претпоставком да ће та присутност постајати све израженија, рачунарско размишљање постаје уз читање, писање и аритметику четврта битна способност.

Припремила: Биљана Поповић

ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА ТЕХНИЧАР ЗА КОМПЈУТЕРСКО УПРАВЉАЊЕ

Образовни профил **техничар за компјутерско управљање** је занимање будућности. Повезује општа машинска знања са познавањем технологија обраде на компјутерски управљаним машинама уз примену знања и вештина рада на рачунару. Ученици се обучавају да програмирају и користе компјутерски управљане машине (КУМ). Зато с правом можемо рећи да овај профил чини да машта постане стварност. Пружа изузетну могућност запослења после завршетка саме средње школе, али је и одлична основа за студије информатике, математике, електротехнике, машинства, саобраћаја и пољопривредне механизације.

Током четворогодишњег програма који се реализује у Техничкој школи са домом ученика у Апатину ученици ће бити оспособљени за:

- правилну израду и коришћење техничке документације
- процес организације рада на КУМ машинама
- разраду технолошких поступака обраде на КУМ машинама
- примену алата и прибора у процесу производње
- примену аутоматизације у процесу производње
- стицање знања о структури флексибилних аутоматизованих система
- примену различитих мерних метода које се користе у техничкој и метролошкој пракси
- активно коришћење рачунара приликом израде техничко-технолошке документације
- процес програмирања (Г-кода) на компјутерски управљаним машинама, као и уношење и тестирање програма

Перо Жунић, професор машинске групе предмета

ФОТО ГАЛЕРИЈА

ЧИТАЛИЋИ 2018

Програм развијања вештина читања и разумевања прочитаног и писменог изражавања, развијања креативности ученика кроз међупредметну сарадњу, неговања културне баштине и очувања народне традиције

ФОТО ГАЛЕРИЈА

ЧИТАЛИЋИ 2018

